

V tomto dopise
měl na mysli,
že vás jen činí šťastnými.
Dělá vše pro to,
abyste byli šťastni.
Jestli rozumíte nebo ne,
nesnaží se vám to vysvětlit,
ale možná na to poukážou
jiní lidé
a řeknou: „Podívej,
pokud nejde o Mistra,
podívej,
ona to udělala i pro mne
a tak se to stalo,
výsledek je fantastický.“
Stejně je to třeba
ve vašem případě,
nebo někdy v celé rodině,
nezasvěcení viděli Mistryni,
jak dělá zázraky
a vyprávěli to zasvěceným.
Stává se to.
Nebo vaše děti,
4 nebo 5 let staré
vám řeknou:
„Mistryně přichází,
Mistryně přichází, mami!“
„Kde?
Kde je Mistryně?“
„Tady!
Stojí tady, směje se na tebe!“
„Skutečně?
Skutečně? kde, kde?“
Stává se to, že?
Slýchám to stále, ano.
Nebo někdy
přijede host
a vy mu vyprávíte
o vaší Mistryni,
jaké zázraky
Mistryně dělá
a že se může zjevit
kdekoli, kdykoli,
že je Mistryně všudypřítomná
a to všechno.
A pak se váš přítel
zahledí do jednoho rohu
a stále se tam dívá
a vy řeknete:
„Na co se to díváš?“

A on řekne:
„Tvoje Mistryně je tady.“
Přítel s čistým srdcem
Ji vidí okamžitě.
Někdy přítel nebo
příbuzný nebo děti
mají vizi
a něco vám řeknou,
protože
mysl je příliš tvrdá,
proto vám to musí říct,
někdo jiný musí být poslem.
Nevadí, je to v pořádku.
Je to taky zábava,
mimochodem, také ten druhý
člověk začne věřit Mistryni.
Je to jen jedna práce,
ale vykoná práce dvě.
Dobrá, protože on říká:
„Tyto věci jsou příliš cizí
vašemu navykklému myšlení.“
Ano. Proto o tom moc nevíte,
proto to nepoznáte.
Samozřejmě, v tomto světě
vše, co se dělá,
musíme vidět na vlastní oči,
pak víme, že to bylo uděláno
a že to ten člověk udělal.
Požádáte-li elektrikáře,
aby vám přišel vyměnit
žárovku a je zase světlo,
řeknete:
„Och, on to opravil.“
A když máte rozbité auto
a přijede mechanik
a opraví vám ho a vaše auto
bude zase jezdit, řeknete:
„Automechanik ho opravil,“
pak je to zřejmé,
máte důkaz.
Ale Mistr dělá spoustu věcí
bez důkazů, víte?
A pokud nemáte
své oko moudrosti
široce otevřené,
je těžké to rozpoznat,
protože to není stejné,
jako se to dělá v tomto světě,
ne vždy.
Požádáte-li Mistra,

aby zastavil auto
když klouže do propasti
a ono hned zastaví,
pak tomu možná nerozumíte,
protože předtím
zastavit nemohlo,
nefungovaly brzdy
a led byl tak kluzký,
že byste spadli do propasti,
kdyby auto nezabrzdlilo.
A když požádáte Mistra,
aby ho zastavil, a ono zastaví,
pak tomu trochu věříte.
A když se vám to stane
3-4krát, věříte trochu víc.
A když se pak také
ve vašem životě stane
mnoho dalších věcí,
pak začnete
víc věřit Mistrovi,
který se o vás stará.
Ale ne vše je zřejmé
jako toto.
Mistr dělá
dokonce mnoho věcí,
i bez požádání –
mění váš život,
aby byl pohodlnější a pomáhá
vám mnoha způsoby,
ale nedělá si na to zásluhy
a nikdo to nevidí.
A ani vy to nevidíte.
To je to, co měl na mysli.
Je dobré, že jsem vybrala
tohle. Nečetla
jsem celý příběh.
Jen jsem jeden otevřela
a vidím:
„Teď jsem mrtvý,“ pomyslela
jsem si: „Zajímavé.
Přečtu si to.“
Takže to také čtu poprvé,
tak jako vy to poprvé slyšíte
a jeví se to jako
velice zajímavý příběh.
Víte, je to příběh
se kterým se můžeme
ztotožnit, protože máme
podobné zkušenosti, že?
Ano.

Dobrá, poslední sloka.
Tlumočení je zpožděné.
Vzpomínám si,
když jsme byli na
větším meditačním střetnutí,
například na Formóze
(Tajwanu) nebo v Koreji
nebo někde, kde to bylo
větší a když jsme se smáli,
bylo to jako ve vlnách,
Angličané se smáli nejdříve
a pak Korejci,
pak Číňané a pak
Aulačané (Vietnamci)
a Mexičané
a Španělé, všichni,
protože to záleželo na tom,
jak rychlé bylo tlumočení.
A oni se prostě smáli
takto jedni za druhými.
Bylo to roztomilé. Protože
některá tlumočení trvala
velmi dlouho,
kvůli roztahaným větám.
Například v nějakém
jazyce stačí jedno slovo,
ale v jiných jazycích
pro to musíte
možná použít tři, čtyři
nebo pět slov.
Jaký je váš jazyk?
Španělština.
Dobrá, Španělština
je jednoduchá.
Některé jazyky
jsou velice dlouhé.
Například, jednou
jsem byla v Maďarsku,
a když jsem šla ven
a potřebovala jsem
tlumočení, čekala jsem
na jednu větu věčnost!
Řekla jsem to krátce, tak proč
tlumočení trvalo tak dlouho?
Nejen věty byly dlouhé,
slova byla také dlouhá.
V angličtině
se některá slova
píší jen jednou slabikou
nebo dvěma slabikami

a stejné slovo
se v maďarštině napíše
deseti slabikami!
Celé slovo je také dlouhé.
Ano, ve všech jazycích.
Vzpomínáte si na ten vtip,
který jsme si předtím říkali?
O japonském tlumočení?
(Ano.)
Byl nějaký cizinec,
který něco řekl
a pak následovalo tlumočení,
tlumočil průvodce.
Po dlouhé,
dlouhé řeči hosta,
když dokončil příběh
a ostatní lidé se smáli,
ten Japonec jim řekl:
„Host řekl nějaký vtip,
teď prosím tleskejte
a smějte se.“
„Ztraceno v překladu.“
vzpomínáte si na ten film?
Skutečně je to někdy tak.
Vzpomínáte si, ve filmu,
„Ztraceno v překladu“,
muž hodně, hodně mluvil
a tlumočnick jen řekl:
„Větší horlivost
prostě vypadá horlivěji.“
Dobrá teď půjdeme
na poslední sloku:
„Vaše tragédie je v tom,
že zatímco čekáte,
že pro vás zajistím zázraky
a provedu ve vás patrné
změny,
vytvořili jste zázraky,
které jsem nevykonal já
a vyvinuli jste si ke mně
oddanost, která nemá
žádný význam.“
Někdo?
Ano, někteří žáci
očekávají něco od Mistra.
Ano.
A po dlouhou dobu
a začnou vidět „iluzorní
zázraky“ a pak
je použijí a říkají:

„To dělá Mistr.“
Například, někdy říkají:
„Vnitřní Mistr
mi řekl toto.“
Vymysleli si to.
A říkají,
vnitřní Mistr
nebo Mistryně mi řekla,
že musíš udělat to.
Ano, to je pravda.
Protože chtějí, aby to
Mistr udělal
a Mistr to neudělal,
protože to není správné,
ale oni touží
ovládat ostatní nebo ukázat,
že Mistr to udělal,
aby potěšili své ego
a pak řeknou:
„Měl jsem vizi,
že musíš udělat toto.
Vnitřní Mistr mi řekl,
že musíš udělat to,
že musíš udělat tamto.“
a nutí ostatní,
ve zmatení,
aby udělali, co žádá,
aby potěšil své ego
a také, aby lidé viděli,
že on je něco,
že má spojení
s vnitřním Mistrem,
které nemá.
Nejčastěji si vymýšlejí
takové příběhy lidí,
kteří jsou na nižší úrovni.
A co:
„...a vyvinuli jste si
ke mně oddanost, která
nemá vůbec žádnou cenu“?
To je jen pokrytecké.
Jako například,
navštívit Mistra
a chtít ukázat že,
„já jsem Mistrovi
velmi věrný,“
dělám různé věci,
ale ty možná nejsou
hodnotné, protože
vůbec nepomáhají.

Není to pravá oddanost.
Není to pravá oddanost, ano.
Ano, ano.
Jen chtít ukázat lidem,
že je velmi oddaný,
aby získal
větší respekt a důvěru
od ostatních praktikujících
nebo dokonce víc stoupců.
„Och, ten člověk
musí být jedno s Mistryní,
podívejte se
jak se na Mistryni dívá.
Vždy se snaží sedět ve předu,
aby viděl Mistryni
a vždy běží tam,
kam jde Mistryně.“
Lidé, kteří běží
z opravdové oddanosti,
jsou jiní.
Ale někteří lidé nejsou uvnitř
opravdově oddaní
a jen to předstírají,
dělají dokonce víc
než skutečně oddaný žák,
aby přitáhli pozornost,
aby byli lepší než,
oddanější než
někdo jiný,
aby si někdo myslel:
„Och, on je opravdu
skutečný praktikující.
Je skutečně oddanou osobou.
Mohu tomu člověku
důvěřovat, protože hodně
miluje Mistryni.“
To je pokrytec,
správně. Proč?
Protože on ví,
že každý, kdo miluje Mistra
miluje také člověka,
který miluje Mistra.
Pokud tedy tvrdíte
nebo předvádíte,
že moc milujete Mistra,
pak získáte oblibu
dalšího člověka,
který skutečně Mistra miluje,
protože si myslí:
„On je stejný.“

Také tak moc miluje
Mistra,
proto ho tak moc miluji.“
Je to důvěryhodná osoba,
je to skutečný
žák Mistryně, protože
skutečně oddaný žák
je skutečně oddaný
a miluje Mistra,
proto respektuje
a miluje každého,
kdo je jako on nebo ona,
protože je tak nevinný.
On skutečně miluje Mistra
a proto z toho má prospěch,
z lásky k Mistrovi
a cítí se díky tomu dobře.
Když tedy vidí někoho
dalšího, kdo je stejný jako on
nebo ona, získá v něho
důvěru, protože je tak čistý,
myslí si,
že je ten člověk stejný,
tak oddaný a tak dobrý.
Je to nějaký pokrytec, ano.
Můj Bože, Mistr ví všechno.
Víš všechno.
Vy to všechno víte.
To je škoda.
Proto jsem vám říkala,
že je důležité chodit
na skupinové meditace,
abychom byli ve společnosti
stejně myslících svatých.
Máte podporu,
máte vzájemnou náklonnost,
máte pravou lásku
a máte skutečnou společnou
oddanost k vyššímu ideálu.
A z toho důvodu
můžeme dělat zázraky,
můžeme dokonce
změnit svět.
Můžeme vyzvat lidi,
aby se stali vegetariány
a to všechno, protože spolu
pracujeme v jednotě,
vidíte? Jsme jednotní, silní,
budeme silní.
Pravá oddanost

je velmi povznášející,
velmi uklidňující pro oba,
pro Mistra i pro žáky,
ale falešná oddanost
nebo nízké motivace,
oddanost nízké motivace
je hrozná,
je to utrpení,
je to velká, velká zátěž.
Ujistěte se,
že je vaše srdce čisté
a vaše oddanost skutečná.
Nemusíte být oddaní,
když ale budete, buďte ryzí.
A pokud nejste oddaní,
snažte se to naučit.
Snažte se naučit
být pokorní,
více duchovně motivovaní.
Bylo by to lepší pro vás
a prospěch
by byl dlouho trvající.